

ლექსის ორმოცის დაფარული ისტორია — რიცხვი ცამეტი

რიცხვი ცამეტი

Jeff Pippenger

2026-05-28

როგორც ას ორმოცდაოთხი ათასის პირველადი სიმბოლო, პეტრე 2026 წელს დგას პანიუმში და შრომობს 2020 წლის 18 ივლისის მცდარი წინასწარმეტყველების გამოსასწორებლად. ამ მხრივ მისი საქმე შეესაბამება ჯოზაია ლიჩის მიერ 1840 წლის 11 აგვისტოს შესწორებას და სამუელ სნოუს მიერ 1844 წლის 22 ოქტომბრის იდენტიფიკაციას. ლიჩის შესწორებამ ძალა შემატა პირველი ანგელოზის უწყებას, ხოლო სნოუსამ — მეორე ანგელოზის უწყებას. პირველი და მეორე ანგელოზების უწყებათა გაძლიერება წარმოადგენს მესამე ანგელოზის უწყების გაძლიერების ტიპს. პირველისა და მეორის თვისებები მესამეში წარმოდგენილია, როგორც გარეგანი ვაი-უწყების და ათი ქალწულის იგავის შუაღამის ძახილის შინაგანი უწყების შერწყმა.

წინასწარმეტყველების სამმაგი გამოყენებისას, პირველი და მესამე, რომლებიც აგრეთვე დასაწყისი და დასასრულია, პარალელურ მახასიათებლებს შეიძენენ. ცოტა ხნის წინ ერთმა ძმამ გამოავლინა რამდენიმე ჭეშმარიტება, რომლებიც დაკავშირებულია გამოცხადების მეცხრე თავის პირველ ვაითან; ეს ჭეშმარიტებები, როცა ალფასა და ომეგას პრინციპის ქვეშ მიესადაგება, ავლენს გამოცხადების მეთერთმეტე თავის „მიწისძვრის“ კიდევ ერთ ღრმა დადასტურებას. შეერთებულ შტატებში საკვირაო კანონი არის ის „მიწისძვრა“, რომელიც პირველად აღსრულდა საფრანგეთის რევოლუციის დროს, როდესაც საფრანგეთი, რომელიც იყო იმ ათი ერის ერთი ნაწილი, რომლებიც დანიელის წიგნში წარმართული რომის წინასწარმეტყველურ სტრუქტურას შეადგენდნენ, დაემხო. ამგვარად, მეთერთმეტე თავი ამბობს, რომ ქალაქის მეთათედი ნაწილი დაეცა.

და იმავე ჟამს მოხდა დიდი მიწისძვრა, და ქალაქის მეთათედი დაეცა, და მიწისძვრისას კაცთაგან შვიდი ათასი დაიხოცა; ხოლო დანარჩენნი შეძრწუნდნენ და დიდება მისცეს ზეცის ღმერთს. გამოცხადება 11:13.

ამ მუხლისთანავე მოდის მესამე ვაის ისლამი.

მეორე ვაება წარსულია; და აჰა, მესამე ვაება მალე მოვა. გამოცხადება 11:14.

პიონერები მოელოდნენ, რომ „მესამე ვაება“ დაუყოვნებლივ მოჰყვებოდა მეორე ვაებას, მაგრამ სიტყვა, რომელიც ითარგმნება როგორც „სწრაფად“, ნიშნავს უეცრად და მოულოდნელად, რაც ისლამის მოულოდნელი თავდასხმების დამახასიათებელი ნიშანია. მესამე ვაება არ უნდა დამდგარიყო 1844 წლის 22 ოქტომბერს, როგორც პიონერები ვარაუდობდნენ, არამედ როდესაც ის დადგებოდა, ეს მოხდებოდა „უეცრად და მოულოდნელად“, როგორც მოხდა 9/11-ზე; ამგვარად აღინიშნა ას ორმოცდაოთხი

ათასის დაბეჭდვის დასაწყისი, რომელიც სრულდება კვირის კანონის მიწისძვრამდე ცოტა ხნით ადრე.

კვირა დღის კანონის „მიწისძვრა“ არის „მიწის“ მხეცის შერყევა, და როცა 9/11 მოვიდა, დაო უაითმა დაასახელა, რომ უფალი აღდგა, რათა „საშინლად შეარყიოს დედამიწა“. დაბეჭდვის დასაწყისში და მის დასასრულს მიწის მხეცი ირყევა, ამგვარად — „დიდი მიწისძვრა“.

„ეს მე არასოდეს მითქვამს. მე ვთქვი, როცა იქ აღმართულ დიდ შენობებს, სართული სართულზე აღმართულს, ვუყურებდი: „რა შემზარავი მოვლენები მოხდება, როდესაც უფალი აღდგება, რათა საშინლად შეარყიოს დედამიწა! მაშინ აღსრულდება გამოცხადების 18:1–3-ის სიტყვები.““ Review and Herald, July 5, 1906.

უფალი „აღდგება“, როცა ხდება ცვლილება მის განგებულებრივ მსახურებაში, როგორც ეს მოხდა მაშინ, როდესაც სტეფანე ჩაქოლეს 1844 წლის 22 ოქტომბერს, როცა დაიწყო მკვდართა სამსჯავრო. როდესაც ცოცხალთა სამსჯავრო დაიწყო 9/11-ზე, უფალი კვლავ აღდგა, და შემდეგ მან შეარყია მიწის მხეცი, როგორც იგი მოიქცევა ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დასასრულს, როცა შეცვლის თავის განგებულებრივ მსახურებას თავისი ეკლესიიდან თავის სხვა სამწყსოზე, იმათზე, რომლებიც ჯერ კიდევ ბაბილონში არიან.

რაც ძმა დანიელმა აღმოაჩინა, არის პირველი ვაის ნიშნები, რომლებიც ემთხვევა მეთერთმეტე თავის „დიდი მიწისძვრის“ მოწმობას, ისტორიასთან და იმ ისტორიის შესახებ პიონერთა გაგებასთან შეთანხმებით, რომელმაც აღასრულა პირველი ვაი.

და მეხუთე ანგელოზმა ჩაჰბერა, და ვიხილე ვარსკვლავი, რომელიც ზეციდან მიწაზე ჩამოვარდა; და მას მიეცა უფსკრულის ჭის გასაღები. და გახსნა მან უფსკრულის ჭა; და ამოვიდა კვამლი ჭიდან, როგორც დიდი ღუმლის კვამლი; და დაბნელდა მზე და ჰაერი ჭის კვამლის გამო. და გამოვიდნენ კვამლიდან კალიები მიწაზე; და მიეცა მათ ძალაუფლება, როგორც აქვთ ძალაუფლება მიწის მორიელებს. და ებრძანა მათ, რომ არ დაეზიანებინათ არც მიწის ბალახი, არც რაიმე მწვანე, არც რაიმე ხე; არამედ მხოლოდ ის ადამიანები, რომელთაც შუბლზე არა აქვთ ღვთის ბეჭედი. გამოცხადება 9:1–4.

პიონერებმა ეს მუხლები სწორად მიუსადაგეს იმ ისტორიას, რომელმაც წარმოგვიჩინა მუჰამედი, რომელიც დაიბადა 570 წელს, გააერთიანა ტომები 606 წელს, მიიღო თავისი პირველი გამოცხადება 610 წელს, გადასახლდა მედინაში 622 წელს, დაიწყო თავისი ომები 624 წელს და გარდაიცვალა 632 წელს. „უძირო ორმო“ წინასწარმეტყველურად წარმოადგენს სატანის ახალ გამოვლინებას, მაგრამ მუჰამედი დაიწყო არაბეთში, რომელიც უძირო ორმოდაც არის ცნობილი ვრცელი უდაბნოებისა გამო.

მუჰამედი 606 წელს გახდა წინასწარმეტყველი მეფე, ანუ, როგორც მას უწოდებდნენ, „სანდო“, როდესაც მან მოაგვარა დავა სხვადასხვა ტომებს შორის, რომლებიც საგონებელში იყვნენ ჩავარდნილნი იმის თაობაზე, ვის უნდა მისცემოდა ნება კააბის „შავი ქვის“ კუთხის ქვის ადგილზე დაბრუნებისა. კააბა არის კუბის ფორმის ნაგებობა (აქედან სახელწოდება „კააბა“, რაც არაბულად „კუბს“ ნიშნავს), რომელიც მდებარეობს

საუდის არაბეთში, მექის დიდი მეჩეთის ცენტრში. მისი სიმაღლე დაახლოებით 43 ფუტია, სიგანე — 11 ფუტი, ხოლო სიგრძე — 10 ფუტი; იგი აგებულია გრანიტისა და მარმარილოსაგან და დაფარულია შავი აბრეშუმისა და ბამბის ქსოვილით. კააბა მუჰამედზე დიდი ხნით ადრე არსებობდა და ისლამური ტრადიციის თანახმად, თავდაპირველად იგი აბრაამმა და მისმა ძემ, ისმაილმა, ააგეს, როგორც ერთიანი ღმერთის (ალაჰის) თაყვანისცემის სახლი. საუკუნეთა განმავლობაში იგი კერპებით აღივსო და არაბულ ტომებს წარმართული საკურთხეველის სახით ემსახურებოდა.

ქააბა ისლამური სამყაროს სულიერი ცენტრია — მარტივი, უძველესი ნაგებობა, რომელიც მონოთეიზმს, ერთობას და აბრაამულ სარწმუნოებასა და ისლამს შორის კავშირს განასახიერებს. მუსლიმები მას პირდაპირი მნიშვნელობით „ღვთის სახლად“ არ მიიჩნევენ, არამედ ღვთივდადგენილ ცენტრად თაყვანისცემისთვის. მუჰამედის მოქმედებები იმ პერიოდში, როდესაც ქააბა დანგრეული იყო და შემდეგ კვლავ აღადგინეს, სწორედ იქიდან იწყებს მისი ლიდერობა.

უეცარმა წყალმოვარდნამ ქააბა დააზიანა და ყურაიშის ტომმა იგი ხელახლა ააშენა. როცა დადგა ჟამი შავი ქვის (ჰაჯარ ალ-ასვადი) თავის კუთხეში დაბრუნებით დასამკვიდრებლად, სხვადასხვა გვარეულობამ იჩხუბა იმაზე, თუ ვის უნდა რგებოდა ეს პატივი. ისინი შეთანხმდნენ, რომ ვინც მომდევნო შევიდოდა იმ ადგილას, სწორედ მას უნდა გადაეწყვიტა. მუჰამედი შევიდა და მან დავა ბრძნულად მოაგვარა: მან შავი ქვა ქსოვილზე დადო, თითოეული გვარეულობიდან ერთ წარმომადგენელს ერთად ააწევინა იგი, ერთობლივად ატარებინა, შემდეგ კი თავადვე დაამკვიდრა თავის ადგილზე. ამ მოვლენამ მას მექის ხალხში დიდი პატივი და ალ-ამინის („სანდო“) წოდება მოუტანა. ეს არის ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი წინასწარმეტყველებამდელი მოვლენა, რომელიც მრავალ ქრონოლოგიაშია გამოკვეთილი. „შავი ქვა“ იყო ქვაკუთხედი, რომელიც მოათავსა მუჰამედმა, რომელიც ისლამზე წინასწარმეტყველური მეფეა. შავი ქვაკუთხედი აშკარა ყალბი შესატყვისია ქრისტესი (ჰემმარიტი ქვაკუთხედისა), ხოლო ქააბას სახლის გახრწნა, რომელიც წლების განმავლობაში კერპების შემოტანის შედეგად მოხდა, მუჰამედის მიერაც იქნა მოგვარდნილი.

მას შემდეგ, რაც ყურაიშებმა ჰუდაიბიას ხელშეკრულება დაარღვიეს, მუჰამედი დაახლოებით 10,000 მუსლიმისაგან შემდგარი ლაშქრით მექასკენ დაიძრა. ქალაქი ძალიან მცირე ბრძოლით დანებდა. შემდეგ მუჰამედი ქააბაში შევიდა, მასში არსებული 360 კერპი გაანადგურა და ეს სიწმინდე ერთი ღმერთის (ალლაჰის) თაყვანისცემას ხელახლა მიუძღვნა. ამგვარად, მუჰამადმა, ისლამის მეფემ, ქვაკუთხედი დადო და ტაძარი კერპთაყვანისმცემლობისაგან განწმინდა.

გამოცხადების წიგნში არის სამი ძალა, რომლებიც გამოდიან უძირო უფსკრულიდან, და ამ სამთაგან თითოეული წარმოადგენს ცრუ ქრისტეს. სატანა, გველი-დრაკონი, ცდილობს იყოს უზენაესის მსგავსი, დაჯდეს მის ტახტზე და მის ეკლესიაში.

როგორ დაეცი ზეციდან, ჰე ლუციფერ, განთიადის ძეო! როგორ დაენარცხე მიწას, ერების დამცემო! რადგან შენ თქვი შენს გულში: ავალ ზეცად, ღვთის

ვარსკვლავებზე მაღლა აღვამაღლებ ჩემს ტახტს; დავჯდები შეკრების მთაზე, ჩრდილოეთის კიდეებში; ავალ ღრუბელთა სიმაღლეებზე; ვიქნები უზენაესის მსგავსი. მაგრამ შავეთში ჩამოგდებული იქნები, უფსკრულის კიდეებში. ესაია 14:12–15.

ათეიზმის გველეშაპი გამოცხადების მეთერთმეტე თავში უფსკრულიდან ამოვიდა, ხოლო კათოლიციზმის მხეცი უფსკრულიდან აღდის მაშინ, როდესაც მისი მომაკვდინებელი ჭრილობა განიკურნება.

მხეცი, რომელიც იხილე, იყო და აღარ არის; და აღვარდება უფსკრულიდან და წარწყმედაში წავა; და განკვირვებულნი იქნებიან ქვეყნის მკვიდრნი, რომელთა სახელებიც არ არის ჩაწერილი სიცოცხლის წიგნში ქვეყნიერების დასაბამიდან, როცა იხილავენ მხეცს, რომელიც იყო და აღარ არის, და მაინც არის. გამოცხადება 17:8.

კათოლიციზმის მხეცი კვირადღის კანონის დროს აღდის დედამიწის ტახტზე, როდესაც სამმაგი კავშირი მყარდება. დრაკონის მსგავსად, კათოლიციზმი აცხადებს, რომ იგი ღმერთია, როგორც პავლემ ეს ასე ზუსტად აღნიშნა.

ნურავინ შეგაცდენთ არავითარი გზით; რადგან ის დღე არ მოვა, თუ ჯერ არ დადგა განდგომილება და არ გამოცხადდა ცოდვის კაცი, დაღუპვის მე; რომელიც ეწინააღმდეგება და თავს იმაღლებს ყოველივეზე, რაც ღმერთად იწოდება ან თავყვანისცემის საგანია; ისე რომ, ვითარცა ღმერთი, ზის ღმერთის ტაძარში და თავს აჩენს, თითქოს ღმერთი იყოს. 2 თესალონიკელთა 2:3, 4.

როგორც გველეშაპი, ასევე კათოლიციზმის მხეცი ანტიქრისტეა; ორივე თავს ღმერთად აცხადებს, და ორივეს საბოლოო დაღუპვა დაკავშირებულია მათ ბიბლიურ მოწმობასთან, რადგან გველეშაპი ჯოჯოხეთში არის ჩამოგდებული, ხოლო მხეცი წარწყმედის ძეა. წარწყმედა კი საბოლოო დაღუპვას ნიშნავს.

„ანტიქრისტეს გადაწყვეტილება, აღასრულოს ის აჯანყება, რომელიც მან ზეცაში დაიწყო, კვლავაც იმოქმედებს ურჩობის შვილებში.“ Testimonies, ტომი 9, 230.

„რომის პაპის მეშვეობით აქ, დედამიწაზე, იგივე საქმე აღესრულებოდა, რაც ზეცის ეზოებში აღესრულებოდა ბნელის მთავრის განდევნამდე. სატანა ზეცაში ღვთის კანონის გასწორებას ცდილობდა და მის ნაცვლად საკუთარი შესწორების შემოტანას. მან საკუთარი მსჯავრი თავისი შემოქმედისაზე მაღლა დააყენა და თავისი ნება იეჰოვას ნებაზე მაღლა დაადგინა; ამგვარად, ფაქტობრივად, ღმერთი შემცდომად გამოაცხადა. პაპიც იმავე გზას ადგას და, თავისთვის უცდომელობის მოთხოვნით, ცდილობს ღვთის კანონი საკუთარ შეხედულებებს შეუფარდოს, რადგან ჰგონია, რომ ძალუმს ზეცისა და დედამიწის უფლის დადგენილებებსა და ბრძანებებში იმ შეცდომების გასწორება, რომელთაც, მისი აზრით, იქ ხედავს. იგი, ფაქტობრივად, ეუბნება სამყაროს: მე იეჰოვას კანონებზე უკეთეს კანონებს მოგცემთ. რა შეურაცხყოფაა ეს ზეცის ღვთისთვის!“ Signs of the Times, November 19, 1894.

ისლამიც, რომელიც მეშვიდე საუკუნის ისტორიაში მუჰამედით არის წარმოდგენილი, მაშინ ამოვიდა უფსკრულიდან, როცა მუჰამედისთვის მიცემული გასაღები მოაბრუნეს. როდესაც უფსკრული გაიღო, გამოვიდა „კვამლი“, რომელმაც მზე და ჰაერი დააბნელა. პიონერებმა მართებულად განსაზღვრეს, რომ ომი ნინევიასთან იყო ის „გასაღები“, რომელმაც უფსკრული გახსნა.

როცა გამოცხადების მეცხრე თავის პირველ სამ მუხლს პიონერული გაგებით, წინასწარმეტყველების სამმაგი გამოყენების კონტექსტში ვუახლოვდებით, ვხედავთ, რომ იმ მუხლების წინასწარმეტყველური მახასიათებლები, რომლებიც პირველ ვაებას წარმოადგენენ, წინასახავენ მესამე ვაების წინასწარმეტყველურ მახასიათებლებს, რომელიც „სწრაფად“ მოდის დიდი მიწისძვრისას. საკვირაო კანონი ნინევეს ბრძოლით არის წარმოდგენილი.

პეტრეს ეკისრება ნეშვილის ცეცხლოვანი ბურთების შესახებ მცდარი წინასწარმეტყველების გასწორების პასუხისმგებლობა, და იგი აცნობიერებს, რომ ელენ უაიტის მიერ ნეშვილზე ცეცხლოვანი ბურთების შესახებ გაფრთხილების სწორი გამოყენება აღნიშნავს „კერპთაყვანისმცემლობისთვის თითქმის სრულად მიცემული ათასობით ქალაქის განადგურების“ დასაწყისს.

ნეშვილის ცეცხლოვანი ბურთები აღნიშნავს ქალაქებზე მოსული განადგურების პერიოდის დასაწყისს, და ასევე აღნიშნავს მოკლე შუალდამის ღალადის უწყების გამოცხადების დასაწყისს. ეს უწყება იწყება ისლამის მოულოდნელი თავდასხმით და ეს პერიოდი მთავრდება ისლამის მოულოდნელი თავდასხმით დიდი მიწისძვრის დროს. შუალდამის ღალადის გამოცხადების პერიოდი აღნიშნავს ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დროის დასასრულს, რომელიც დაიწყო ისლამის მოულოდნელი თავდასხმით 9/11-ზე.

ასე დაიწყო ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვა ბალაამისა და ვირის ხაზთან თანხმობაში, სადაც არის სამი დარტყმა, რომლებიც კულმინაციას აღწევს კვირის კანონის დროს, მაგრამ სადაც მეორე მოულოდნელი თავდასხმა მოიცავს 2023 წლის 7 ოქტომბერს ძველ დიდებულ ქვეყანაზე და შემდეგ ნეშვილის ცეცხლოვან ბურთებზე. ყველა ხაზი თანხმობაშია, და პეტრე ხვდება, რომ ამ ჭეშმარიტებათა ბეჭდების ახსნა, რომლებიც წარმოდგენილია როგორც მტვრის ჯაგრისიანი კაცი, რომელიც კრებს გაფანტულ ძვირფასეულობას და ყუთში ყრის, იუდას ტომის ლომის საქმეა.

იუდას ლომი პეტრეს ნეშვილის შესწორებულ უწყებას განსაზღვრავს, როგორც ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის საბოლოო პერიოდში მომხდარს, რომელიც წარმოდგენილია დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცე მუხლის დაფარულ ისტორიაში, და უფრო კონკრეტულად, იმავე თავის მეთერთმეტედან მეთხუთმეტე მუხლებამდე წარმოდგენილი ამ დაფარული ისტორიის ნაწილში. ამ მუხლებში რაფიის ბრძოლა და პანიუმის ბრძოლა მიჰყავს მეთექვსმეტე მუხლის საკვირაო კანონს, რომელიც წარმოდგენილია აკტიუმის ბრძოლით. როდესაც პანიუმის ბრძოლა საკვირაო კანონისას უერთდება აკტიუმის ბრძოლას, ნინევეს ბრძოლაც ასევე მეორდება.

„გასაღები“, რომელიც მიეცა მუჰამედს, ისლამის მეფეს, რომლის სახელი არის არა მხოლოდ ისლამის ხასიათი, არამედ იმ განადგურების ადგილიც, რომელიც ნინევეს ბრძოლის მიერ არის აღნიშნული. მეფის სახელი „ებრაულ ენაზე არის აბადონი“, ხოლო „ბერძნულ ენაზე მისი სახელია აპოლიონი“. ბერძნული და ებრაული ენები ხაზს უსვამს ძველსა და ახალ აღთქმას და გვასწავლის, რომ აბადონი ნიშნავს „განადგურების ადგილს“, ხოლო აპოლიონი ნიშნავს „გამანადგურებელს“. გამოცხადების მეცხრე თავის მეთერთმეტე მუხლში ისლამზე მეფე არის მუჰამედი, მაგრამ იგი აგრეთვე არის „უფსკრულის ანგელოზი“, რომელიც არის სატანა. როგორც პაპი არის ანტიქრისტი, როგორც სატანის მარჯვენა ხელი დედამიწაზე, ასევე მუჰამედიც უშუალოდ იმართება სატანის მიერ, უფსკრულის ანგელოზის მიერ.

კვირის კანონის დროს სამმაგი კავშირი თავსმოხვეულად თავსდება მთელ მსოფლიოს, და ის სასიკვდილო ჭრილობა, რომელიც პაპობას 1798 წელს მიეყენდა და ამით ბნელი საუკუნეების დასასრული აღინიშნა, განიკურნება. როდესაც სასიკვდილო ჭრილობა განიკურნება, დგება ბნელი საუკუნეების მეორე პერიოდი, და იმ დიდ მიწისძვრაზე, რომელიც არის კვირის კანონი, ისლამი ატრიალებს გასაღებს და ქურიდან ამოსული კვამლივით აბნელებს მზესა და ვარსკვლავებს, რადგან სიბნელე ბრუნდება. ნინევეს ბრძოლა მეორდება კვირის კანონის დროს, ვინაიდან სწორედ ეს არის გასაღები, რომელსაც მოაქვს სიბნელის მეორე პერიოდი. იქ ეროვნულ განდგომილებას მოსდევს ეროვნული დაღუპვა. იქ „მოქმედი დესპოტიზმი“ სრულ ბატონობას ამყარებს, რადგან ისლამის კვამლი, რომელიც ნინევეს ბრძოლაზე მზესა და ვარსკვლავებს აბნელებს, არის როგორც ცეცხლოვანი ქურა. „ცეცხლოვანი ქურა“ იყო ღვთის აღთქმის ერთ-ერთი ელემენტი აბრაამთან.

და იყო ასე: როცა მზე ჩავიდა და დაბნელდა, აჰა, გამოჩნდა მწევადი ღუმელი და ცეცხლოვანი ლამპარი, რომლებმაც გაიარეს იმ ნაჭრებს შორის. დაბადება 15:17.

აბრამის აღთქმის მსხვერპლთა შორის გამავალი კვამლიანი ღუმელი აღნიშნავდა მეთორმეტე მუხლში წარმოდგენილ ეგვიპტის მონობას.

და უთხრა აბრამს: ნამდვილად იცოდე, რომ შენი შთამომავლობა მდგმურად იქნება ქვეყანაში, რომელიც მათი არ არის, და მოემსახურებიან მათ; და შეავიწროებენ მათ ოთხასი წელი. დაბადება 15:13.

„მგზნებარე ღუმელი“, როგორიც დანიელის მესამე თავში ნაბუქოდონოსორის ღუმელია, მონობასა და დამონებას განასახიერებს, როგორც ეს იყო შადრაქის, მეშაქისა და აბედნეგოს მდგომარეობა.

„მაგრამ, როგორც ვარსკვლავები მათი დადგენილი გზის ვრცელ წრებრუნვაში, ღვთის განზრახვებმა არც სიჩქარე იცის და არც დაყოვნება. დიდი სიბნელისა და კვამლმოდენილი ღუმელის სიმბოლოებით ღმერთმა აბრაამს გაუმჟღავნა ისრაელის მონობა ეგვიპტეში და გამოაცხადა, რომ მათი ხიზნობის ხანი ოთხასი წელი იქნებოდა. „ხოლო შემდეგ,“ თქვა მან, „გამოვლენ დიდი ქონებით.“ დაბადება 15:14.“ ქრისტეს სურვილი, 33.

მაგრამ უფალმა წაგიყვანათ თქვენ და გამოგიყვანათ რკინის ქურიდან, ანუ ეგვიპტიდან, რათა ყოფილიყო მისთვის სამკვიდრო ხალხად, როგორც ხართ დღევანდელ დღეს. მეორე რჯული 4:20.

კვამლი, რომელიც აბნელებს მზესა და მთვარეს, როდესაც ნინევეს ბრძოლის გასაღები ტრიალდება, აღნიშნავს იმ დევნას, რომელიც მთელი სიმძაფრით იწყება საკვირაო კანონთან ერთად. ამგვარად, ბნელი საუკუნეების დევნა კვლავ მეორდება. პიონერებმა სწორად დაადგინეს, რომ ნინევეს ბრძოლა იყო ის „გასაღები“, რომელმაც ისლამი, როგორც პირველი ვაება, 627 წელს წინასწარმეტყველურ ისტორიაში შემოიყვანა. ბრძოლა რომსა და სპარსეთს შორის მიმდინარეობდა და რომის გამარჯვებას წარმოადგენდა, მაგრამ ეს იყო ის, რასაც პირუხის გამარჯვება ეწოდება. გამარჯვება, რომელიც სინამდვილეში თავად გამარჯვებულისთვის არის საზიანო. ეს გამოთქმა მომდინარეობს ეპიროსის მეფე პირუხის გამარჯვებიდან. რომაელებთან ორ ბრძოლაში (ჰერაკლეა ძვ. წ. 280 წელს და ასკულუმი ძვ. წ. 279 წელს) მან დაამარცხა რომაული ჯარი, თუმცა საკუთარი ლაშქრის უდიდესი ნაწილი დაკარგა. გადმოცემის თანახმად, მან შემდეგ თქვა: „კიდევ ერთი ამგვარი გამარჯვება და ჩვენ დაღუპულნი ვართ.“

ნინევეის ბრძოლა რომისთვის სტრატეგიული გამარჯვება იყო, მაგრამ მისი დასრულების შემდეგ არც რომს და არც სპარსეთს აღარ შესწევდათ ძალა, შემდგომში ეფექტიანად წინ აღდგომოდნენ ისლამის შემოტევას. ნინევეის ბრძოლის თანამედროვე აღსრულებაში სპარსეთი წარმოადგენს ამერიკის შეერთებულ შტატებს, ხოლო რომი — პაპობას. მედო-სპარსეთი, როგორც ორრქიანი ძალაუფლება, წარმოადგენს ამერიკის შეერთებული შტატების ორრქიან ძალაუფლებას. საკვირაო კანონის დროს ამერიკის შეერთებული შტატები უბრალოდ ერთი რქაა, რადგან საკვირაო კანონისკენ მიმავალ გზაზე მხედის ხატება უკვე ჩამოყალიბებულია, და ეს ჩამოყალიბება ორივე რქის ერთში შეერთებისგან შედგება. დანიელის მერვე თავში ორი რქაა, რომლებიც მედო-სპარსეთის იმპერიას წარმოადგენს, და სპარსეთის რქა უკანასკნელად ამოვიდა.

მაშინ აღვაპყარ თვალნი ჩემნი, და ვიხილე, და აჰა, იდგა მდინარის წინაშე ვერძი, რომელსაც ორი რქა ჰქონდა; და ორივე რქა მაღალი იყო, მაგრამ ერთი მეორეზე მაღალი იყო, და უმაღლესი უკანასკნელად ამოვიდა. დანიელი 8:3.

შეერთებული შტატების ორი რქა — რესპუბლიკანიზმი და პროტესტანტიზმი — ერთიანდება ერთში, როდესაც ეკლესია და სახელმწიფო ერთად იკვრება მხედის ხატის შესაქმნელად. ეს ფორმირება სრულად სრულდება მაშინ, როდესაც მხედის ნიშანი აღსრულდება საკვირაო კანონით. ეს შეერთებულ შტატებს საკვირაო კანონის დროს უბრალოდ სპარსეთად განსაზღვრავს. სპარსეთი რომმა დაამარცხა ნინევეს ბრძოლაში. თუ როგორ დაამარცხა რომმა სპარსეთი, ისტორიულად მნიშვნელოვნია, რომის იმპერატორ ჰერაკლიოსის მანევრების გამო.

მოკლედ რომ ითქვას, ჰერაკლიუსმა განახორციელა მოულოდნელი იერიში, და არა პირდაპირი, წინსვლითი შეტევა. მისი ძალისხმევა ამ მოულოდნელობის მისაღწევად ისტორიაშია აღნიშნული. მოულოდნელობა მოიცავდა მის გადაწყვეტილებას, ზამთარში დაეწყო შეტევა, რაც იმ ისტორიულ ხანაში უჩვეულო იყო, თუმცა ამით საქმე

არ დასრულებულა. ჰერაკლიუსმა თავისი შემოსევა დაიწყო 627 წლის სექტემბრის შუა რიცხვებში ჩრდილოეთიდან (სომხეთის ზეგნიდან). იმის ნაცვლად, რომ სამხრეთისაკენ, უშუალოდ სპარსეთის დედაქალაქ ქტესიფონის მიმართულებით წასულიყო მოსალოდნელი გზით, მან ფართო რკალი მოხაზა და სამხრეთ-აღმოსავლეთისაკენ იმოდრავა სასაზღვრო მხარეების გასწვრივ (დაახლოებით თანამედროვე თურქეთ-ირანის საზღვრის მიმართულებით). შემდეგ იგი სამხრეთისა და დასავლეთისაკენ შებრუნდა და 627 წლის 1 დეკემბერს გადაკვეთა დიდი ზაზის მდინარე. ამან მისი ლაშქარი წინევეს ზეგანზე (ტიგროსის მდინარის აღმოსავლეთ ნაპირზე), ძველი წინევეს ნანგრევების მახლობლად განათავსა. ეს გადაადგილება სპარსულ ძალებთან მიმართებით სამხრეთიდან ჩრდილოეთისაკენ იყო მიმართული — ზუსტად იმის საწინააღმდეგოდ, რასაც სპარსელები მოელოდნენ. ისინი ელოდნენ, რომ იგი გააგრძელებდა სამხრეთისაკენ ზეწოლას ქტესიფონის მიმართულებით. ამან სპარსელი სარდალი რჰაჰადი მოულოდნელობაში ჩააგდო და აიძულა, ჰერაკლიუსს მისთვის არახელსაყრელ რელიეფზე დასდევნებოდა. ამან რომაელებს საშუალება მისცა, საბრძოლო ველი წინევეს მახლობლად მდებარე ვაკეზე აერჩიათ. ამ მანევრმა ხელი შეუშალა იმას, რომ რომაელები სპარსულ ძალებს შორის მოქცეულიყვნენ, და საჭიროების შემთხვევაში მათ გასაქცევი გზაც დაუტოვა. ბრძოლის დღეს ნისლთან და უშუალო ბრძოლის დროს გამოყენებულ მოჩვენებით უკანდახევის ტაქტიკასთან ერთად, მოულოდნელობის რამდენიმე შრე არსებობდა. ზამთარში განხორციელებული ეს გაბედული შემოსევა და სპარსეთის სიღრმეში ფლანგური მარშრუტით შეჭრა ჰერაკლიუსის ერთ-ერთ უდიდეს სამხედრო მიღწევად ითვლება. მან ხელი შეუწყო სპარსელთა თავდაჯერებულობის შერყევას და დიდი წვლილი შეიტანა ხანგრძლივ ომში რომაელთა საბოლოო გამარჯვებაში.

„წინევეის ბრძოლაში, რომელიც განთიადიდან მეთერთმეტე საათამდე სასტიკად მიმდინარეობდა, სპარსელთაგან წართმეულ იქნა ოცდარვა დროშა, გარდა იმათისა, რომელნიც შეიძლებოდა დამტვრეული ან დაფლეთილი ყოფილიყვნენ; მათი ლაშქრის უდიდესი ნაწილი გაჩეხილ იქნა, ხოლო გამარჯვებულებმა (რომაელებმა), თავიანთი დანაკარგის დაფარვით, ღამე ბრძოლის ველზე გაათიეს. ასურეთის ქალაქები და სასახლეები პირველად გაიხსნა რომაელთათვის.“

„რომის იმპერატორი მის მიერ მოპოვებული დაპყრობებით არ განმტკიცებულა; და იმავე დროს, და იმავე საშუალებებით, გზა გაეხსნა არაბეთიდან სარკინოზთა მრავალრიცხოვან გუნდებს, იმავე მხარიდან კალიებივით რომ გამოვიდნენ, რომელთაც თავიანთ სვლაში ავრცელებდნენ ბნელ და მაცდურ მაჰმადიანურ სარწმუნოებას და მალე მოედვნენ როგორც სპარსეთის, ისე რომის იმპერიას.“

„ამ ფაქტის უფრო სრული ილუსტრაცია ვერ იქნებოდა სასურველი, ვიდრე ის, რასაც გვაწვდის გიბონისგან აღებული თავის დასკვნითი სიტყვები, საიდანაც წინა ამონარიდებია მოტანილი. „მიუხედავად იმისა, რომ ჰერაკლესის დროშის ქვეშ გამარჯვებული ლაშქარი იყო ჩამოყალიბებული, ეს არაბუნებრივი ძალისხმევა, როგორც ჩანს, უფრო ამოწურავდა, ვიდრე ავარჯიშებდა მათ ძალას. მაშინ, როცა იმპერატორი კონსტანტინოპოლში ან იერუსალიმში ზეიმობდა, სირიის საზღვრებთან მდებარე ერთი უმნიშვნელო ქალაქი სარაკინებმა დაარბიეს, და

ნაფლეთებად აქციეს ზოგიერთი რაზმი, რომელიც მის დასახსნელად დაიდრა,—ჩვეულებრივი და უმნიშვნელო შემთხვევა, რომ არა ის, რომ იგი დიადი გადატრიალების შესავალი იყო. ეს მძარცველები იყვნენ მუჰამედის მოციქულები; მათი გააფთრებული მამაცობა უდაბნოდან იყო აღმოცენებული; და თავისი მეფობის უკანასკნელ რვა წელიწადში ჰერაკლესმა არაბებს დაუთმო სწორედ ისავე პროვინციები, რომლებიც მან სპარსელთაგან გამოიხსნა.“

„ცისა შინა არა-მქონე სავანე თაღლითობისა და აღტაცების სულსა,“ მიეცა ნება, ქვეყანაზე განთავისუფლებულიყო. უძირო ორმოს გასახსნელად მხოლოდ გასაღები იყო საჭირო, და ეს გასაღები იყო ხოსროეს დაცემა. მან ზიზლით დახია მექის უცნობი მოქალაქის წერილი. მაგრამ როდესაც თავისი „დიდების ელვარებიდან“ ჩავარდა „ბნელების კოშკში,“ რომლის შიგნითაც ვერც ერთი თვალი ვერ აღწევდა, ხოსროეს სახელს უეცრად დავიწყება უნდა მოეცვა მუჰამედის სახელის წინაშე; და ნახევარმთვარე თითქოს მხოლოდ თავისი ამოსვლის ჟამს ელოდა ვარსკვლავის დაცემას. ხოსროე, სრული დამარცხებისა და სამეფოს დაკარგვის შემდეგ, მოკლულ იქნა 628 წელს; ხოლო 629 წელი აღინიშნება „არაბეთის დაპყრობით“ და „მუჰამედელთა პირველი ომით რომის იმპერიის წინააღმდეგ.“ „და მეხუთე ანგელოზმა დასცა საყვირი, და ვიხილე ვარსკვლავი, რომელიც ციდან მიწაზე ჩამოვარდა; და მიეცა მას გასაღები უძირო ორმოსი. და გახსნა მან უძირო ორმო.“ იგი მიწაზე ჩამოვარდა. როდესაც რომის იმპერიის ძალა გამოფიტული იყო და აღმოსავლეთის დიდი მეფე მკვდარი იწვა თავის ბნელების კოშკში, სირიის საზღვრებთან მდებარე ერთი უცნობი ქალაქის მარცვა იყო „დიდი რევოლუციის შესავალი.“ „მძარცველნი მუჰამედის მოციქულები იყვნენ, და მათი გახელებული სიმამაცე უდაბნოდან აღმოცენდა.““ ურია სმითი, *Daniel and the Revelation*, 495–497.

ნინევეს ბრძოლა წარმოადგენს თანამედროვე რომის მიერ შეერთებული შტატების დაპყრობას კვირის კანონის დროს, მაგრამ ეს პირობისეული გამარჯვებაა, რადგან რომზე პროგრესული სამსჯავრო იწყება კვირის კანონის დროს.

ხოსროე იყო სპარსეთის იმპერიის თავი; ამიტომ სპარსეთი, რომელიც წარმოადგენს შეერთებული შტატების დაცემას საკვირაო კანონის დროს, არის ის გასაღები, რომელიც ხსნის უძირო ორმოს ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოს დაცემისას. იგი წარმოადგენს დანიელის მეთერთმეტე თავის მეთექვსმეტე, ოცდამეთერთმეტე და ორმოცდამეთერთმეტე მუხლების საკვირაო კანონს, აგრეთვე გამოცხადების ცამეტე თავის მეთერთმეტე მუხლს.

მიაქციეთ ყურადღება პიონერ სტივენ ჰასკელის შენიშვნებს იმავე მუხლებსა და ისტორიასთან დაკავშირებით:

„არაბებს, ანუ სარაცინებს, დედამიწაზე მანამდე არასოდეს ჰქონიათ არავითარი გავლენა. ხალხთა ისტორიაში ეს უდაბნოს თავისუფალი ადამიანები თითქმის შეუმჩნეველად იყვნენ გავლილნი. მაჰმადიანობამ გააერთიანა გაფანტული ტომები და ისინი ერების დამპყრობლებად გაუშვა. სისწრაფე, რომელიც სარაცინთა იარაღს ახლდა, დიდწილად განპირობებული იყო რომაელებსა და ხოსროეს შორის ბრძოლით, რომელიც თანამედროვე სპარსეთის იმპერიის სათავე იყო. ამ ბრძოლამ

უკანასკნელის დაცემა გამოიწვია. თანამედროვე სპარსეთი კედელ-ბარიერად იდგა და მუჰამედის ძალას აკავებდა; მაგრამ როცა ეს ძალა დაეცა, ბარიერი მოიხსნა, „უფსკრულის ჭა“ გაიხსნა და სარაცილებმა ქვეყნიერება წარღვნასავით დაფარეს. როცა „უფსკრულის ჭა გაიხსნა, ამოვიდა კვამლი, რომელმაც დაფარა მზის სახე“. ეს სახე ძლიერი გამოხატულებაა, რომელიც მაჰმადიანობის ჩამბნელებელ ზემოქმედებას აღნიშნავს, როდესაც იგი დედამიწის ზურგზე ვრცელდებოდა.“
Stephen Haskell, *The Story of the Seer of Patmos*, 164, 165.

რომის ისტორიაში არსებული ის ბარიერული კედელი არის ეკლესიისა და სახელმწიფოს გამიჯვნის კედელი, რომელიც კვირადღის კანონის დროს მოიხსნება. არსებობს რომის პირობული გამარჯვების კიდევ ერთი შრე სპარსეთზე ნინევეს ბრძოლაში, რადგან ნინევეს ადრინდელი ბრძოლაც არსებობდა, რომელიც ალფას წარმოადგენს, ხოლო 627 წლის ბრძოლა — ომეგას. ის ბრძოლა ძვ. წ. 612 წელს მოხდა, დაახლოებით ათას ორასი წლის ინტერვალით. იმ ბრძოლაში ასურეთი დამარცხდა სამმაგი კონფედერაციის მიერ, და ამან ასურეთის იმპერიის დასასრული აღნიშნო.

ა. ტ. ჯონსის ასე განმარტავს ნინევეს ალფა ბრძოლას:

„ასურეთის სამთავრობო საქმეები უარესიდან უარესისკენ მიდიოდა, ისე რომ ძვ. წ. 612 წელს იმავე სამი ქვეყნის მხრიდან კვლავ მოხდა დიდი აჯანყება, რომელსაც ამჯერად თავად ნაბოპოლასარი ხელმძღვანელობდა. ეს აჯანყება სრულიად წარმატებული აღმოჩნდა: ნინევე ნანგრევების გროვად იქცა; ხოლო ასურეთის იმპერია სამ დიდ ნაწილად გაიყო,—მიდიას ეპყრა ჩრდილო-აღმოსავლეთი და უკიდურესი ჩრდილოეთი, ბაბილონს — ელამი და ევფრატისა და ტიგროსის მთელი ვაკეები და ხეობები, ხოლო ეგვიპტეს — ევფრატის დასავლეთით მდებარე მთელი ქვეყანა. ბაბილონსა და მიდიას შორის ამ კავშირის ბეჭედი იყო მიდიის მეფის ასულის ქორწინება ნაბოპოლასარის ძესთან, ნაბუქოდონოსორთან. სწორედ ასურეთის წინააღმდეგ ამ კავშირში თავისი წილის აღსრულებისას ავიდა ეგვიპტის მეფე ფარაონ-ნეხო ასურეთის მეფის წინააღმდეგ საბრძოლველად ქარქემიშთან, ევფრატზე, როდესაც იუდას მეფე იოშია გამოვიდა მასთან საომრად და მოკლულ იქნა მეგიდოში. შემდეგ, რადგან მთელი ეს დასავლეთი ტერიტორია ეგვიპტის მეფეს ეკუთვნოდა, მის მიერ დაპყრობით მოპოვებული კანონიერი სუვერენიტეტის განხორციელებით მან მოხსნა შალუმი, იოშიას ძე, იუდას მეფობიდან, და მის ნაცვლად იუდას მეფედ დანიშნა ელიაკიმი, შეუცვალა მას სახელი და უწოდა იეჰოიაკიმი, და დაადო ხარკი ქვეყანას.“ 1 ნემტა 3:15; 4 მეფეთა 23:31–35.“ ა. ტ. ჯონსი, *Review and Herald*, 15 მარტი, 1898.

ძვ. წ. 612 წელს ნინევეის ალფა ბრძოლაში ასურეთის იმპერია დასრულდა, ისევე როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფო სრულდება კვირადღის კანონთან. ამ ბრძოლაში გამარჯვებული იყო ბაბილონის, ეგვიპტისა და მიდიის სამმაგი კავშირი. იმ პერიოდის საომარ მოვლენებში მეფე იოშია მეგიდოში იღუპება, რითაც არმაგედონს წინასახავს. 627 წელს ნინევეის ომეგა ბრძოლაში მესამე ვაის ისლამი გათავისუფლდება, როდესაც კონსტიტუციაში არსებული დაცვის კედელი მოიხსნება, როგორც ამის ტიპად ჰასკელმა აღნიშნა სპარსეთის შესახებ, რომ დაცვის „ბარიერის კედელი“ სპარსეთის დამარცხებით იქნა მოხსნილი. მეფე იოშიას სიკვდილი

მეგიდოში ნინევიის პირველ ბრძოლას უკანასკნელ დღეებში მეორე ბრძოლად განსაზღვრავს. ნინევიის ორი ბრძოლიდან უკანასკნელი, 627 წელს, როდესაც გასაღები ტრიალდება და ორმო იხსნება, უკანასკნელ დღეებში პირველია, რადგან პირველი უკანასკნელი იქნება. ნინევიის პირველი ბრძოლა ასურეთსა და სამმაგ კავშირს შორის არმაგედონამდე მიჰყავს. მეორე ბნელი საუკუნეების პერიოდი იწყება ნინევიის ბრძოლით და მთავრდება ნინევიის ბრძოლით.

მეხუთე საყვირის, რომელიც გამოცხადების მეცხრე თავის პირველ ვაის წარმოადგენს, ფაქტები პიონერებს ესმოდათ, როგორც გამოცხადების წიგნში მოცემული ნებისმიერი მონაკვეთის ყველაზე ნათელი ისტორიული მოწმობა. ურია სმიტი ამ ფაქტს ასე გამოხატავს:

„მუხლი 1. და მეხუთე ანგელოზმა დასცა საყვირი, და ვიხილე ვარსკვლავი, ჩამოვარდნილი ციდან მიწაზე; და მიეცა მას გასაღები უძირო უფსკრულისა.“

„ამ საყვირის განმარტებისთვის კვლავ ბატონი კეითის ნაწერებს მივმართავთ. ეს მწერალი მართებულად ამბობს: „მნელად თუ მოიძებნება აპოკალიფსის სხვა რომელიმე ნაწილის მიმართ განმმარტებელთა შორის ისეთი ერთსულოვანი თანხმობა, როგორიც მეხუთე და მეექვსე საყვირების, ანუ პირველი და მეორე ვაის, სარაცინებსა და თურქებზე მისადაგებას შეეხება. ეს იმდენად ცხადია, რომ მნელად თუ შეიძლება არასწორად იქნეს გაგებული. ნაცვლად იმისა, რომ თითოეულის აღსანიშნავად მხოლოდ ერთი-ორი მუხლი იყოს მოცემული, გამოცხადების მეცხრე თავის მთელი შინაარსი, თანაბარ ნაწილებად, ორივეს აღწერას ეთმობა.“ Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 495.

პეტრე პანიუმში იმყოფება ნეშვილის ცეცხლოვანი ბურთების უწყების გასასწორებელი პასუხისმგებლობით, და პირველად ცხადდება, რომ პირველი ვაის შემადგენელი ელემენტები სრულყოფილად შეესაბამება მალე მოსალოდნელი კვირადღის კანონის ელემენტებს. იუდას ტომის ლომმა გახსნა ეს გაგება იმ წინასწარმეტყველების სხვა ხაზებთან თანხმობაში, რომლებიც მას უკვე დადგენილი ჰქონდა. ისტორიკოსები დაამოწმებენ 627 წელს რომის მიერ სპარსელებზე განხორციელებული მოულოდნელი თავდასხმის მნიშვნელობას, და როდესაც ისინი ამას გააკეთებენ, აღნიშნავენ ჰერაკლიუსის მიერ ზამთრის ჟამს სპარსეთის ირგვლივ და მის ზურგს უკან მანევრირებას, როგორც ხერხს, რათა თავდასხმის დრომდე დაფარული დარჩენილიყო.

და უაიტი გვაცნობებს, რომ რომი მხოლოდ „ხელსაყრელ ნიადაგს“ ელოდება, და შემდეგ იგი დარტყმას მიაყენებს.

„ღმერთის სიტყვამ მოიტანა გაფრთხილება მოახლოებული საფრთხის შესახებ; თუ ამას ყურად არ იღებენ, პროტესტანტული სამყარო მხოლოდ მაშინ შეიტყობს, სინამდვილეში რა არის რომის ზრახვები, როცა მახიდან თავის დაღწევა უკვე გვიან იქნება. იგი ჩუმად იზრდება ძალაუფლებაში. მისი მოძღვრებანი თავიანთ გავლენას ახდენენ საკანონმდებლო დარბაზებში, ეკლესიებში და ადამიანთა გულებში. იგი აღმართავს თავის მაღალ და მასიურ ნაგებობებს, რომელთა საიდუმლო სიღრმეებში განმეორდება მისი უწინდელი დევნები. ფარულად და შეუმჩნევლად იგი

ამტკიცებს თავის ძალებს, რათა, როცა დარტყმის დრო დადგება, ხელი შეუწყოს საკუთარ მიზნებს. ყოველივე, რაც მას სურს, არის ხელსაყრელი პოზიცია, და ეს მას უკვე ეძლევა. ჩვენ მალე ვიხილავთ და ვიგრძნობთ, რა არის რომაული ელემენტის განზრახვა. ვინც ირწმუნებს და დაემორჩილება ღმერთის სიტყვას, ამით თავის თავზე მოიწევს შეურაცხყოფასა და დევნას.“ The Great Controversy, 581.

როგორც იმპერატორ ჰერაკლიუსის შემთხვევაში, პაპობაც თავისი მიზნისკენ მიიწევს „ფარულად და მოულოდნელად“ ესაიას ოცდამესამე თავის აღსრულებაში, სადაც ტვიროსის მეძავი დავიწყებას ეძლევა ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოს ისტორიისათვის. ჰერაკლიუსის საიდუმლო მოულოდნელი შეტევა არის სამყაროს მიერ პაპობის დავიწყება 1798 წლიდან კვირა დღის კანონის დრომდე. სტრიქონი სტრიქონზე, პირველი ვაი წარმოადგენს მესამე და უკანასკნელ ვაის. პირველ ვაიში გამოცხადებულია ნათქვამი, რომელიც ასევე შეესაბამება ისლამის ისტორიას და ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის პერიოდს.

და ებრძანათ მათ, რომ ზიანი არ მიეყენებინათ დედამიწის ბალახისთვის, არც რაიმე მწვანე მცენარისთვის და არც რომელიმე ხისთვის, არამედ მხოლოდ იმ ადამიანებისთვის, რომელთაც შუბლზე არა აქვთ ღვთის ბეჭედი. და მიეცათ მათ, რომ არ მოეკლათ ისინი, არამედ ხუთ თვეს ეწამებინათ; და მათი ტანჯვა იყო, როგორც მორიელის ტანჯვა, როცა იგი ადამიანს უგესლავს. და იმ დღეებში ადამიანები სიკვდილს დაეძებნენ და ვერ ჰპოვებენ; და სიკვდილს ინატრებენ, მაგრამ სიკვდილი გაეცემა მათ. გამოცხადება 9:4–6.

ვიდრე გასაღები მოტრიალდებოდეს ნინევეს ბრძოლისას, რომელიც არის მალე მოსული კვირა დღის კანონი, ას ორმოცდაოთხი ათასი უკვე ბეჭედდასმულნი არიან. კვირა დღის კანონის დროს ქალაქების განადგურება, რომელიც ნეშვილის ცეცხლოვანი ბურთებით იწყება, წარმოდგენილია როგორც „ხუთი თვის“ პერიოდი, როდესაც ომი მძვინვარებს და იწყება მეორე პაპური სისხლისღვრა, როგორც მეხუთე ბეჭედში ბნელი საუკუნეების მოწამეთათვის მიცემული პასუხის აღსრულება.

და როცა მეხუთე ბეჭედი გახსნა, ვიხილე სამსხვერპლოს ქვეშ ღმერთის სიტყვისათვის და იმ მოწმობისათვის დახოცილთა სულები, რომელიც მათ ეპყრათ. და ღაღადებდნენ დიდი ხმით და ამბობდნენ: როდემდე, უფალო, წმიდაო და ჭეშმარიტო, არ განსჯი და არ იძიებ ჩვენს სისხლს მიწაზე მცხოვრებთაგან? და თითოეულ მათგანს მიეცა თეთრი სამოსელი; და ეთქვა მათ, რომ კიდევ მცირე ხანს დაესვენათ, ვიდრე აღსრულდებოდნენ მათი თანამსახურნიცა და მმანიცა, რომელნიც მათსავით მოსაკლავად იყვნენ განწესებულნი. გამოცხადება 6:9–11.

ბნელი საუკუნეების მოწამენი პირველი ჯგუფია, რომელიც განასახიერებს თანამედროვე რომის მოწამეებს საკვირაო კანონის კრიზისის დროს. ვიდრე ის კრიზისი დადგებოდეს, ას ორმოცდაოთხი ათასი იბეჭდება, და ეს დაბეჭდვის პროცესი დაიწყო 9/11-ზე მესამე ვაიოს ისლამის მოსვლითა და გვიანი წვიმის შეპკურებით. როდესაც პირველი ბნელი საუკუნეების მოწამეებმა იკითხეს, როდის გასამართლებულიყო პაპობა, მათ ეუწყათ, რომ მოწამეთა მეორე ჯგუფი იქნებოდა, როდესაც ბნელი საუკუნეები განმეორდებოდა; ეს კი ის დროა, როცა ნინევეს ბრძოლის გასაღები

აღსრულება მალე მოსასვლელი საკვირაო კანონის დროს. ვიდრე მოწამეთა მეორე ჯგუფი შეიკრიბებოდეს, ას ორმოცდაოთხი ათასი იბეჭდება, და დაბეჭდვის ის პერიოდი, რომელიც 9/11-ზე დაიწყო, მეხუთე ბეჭედშია განსაზღვრული, რადგან იქ წარმოდგენილი საუბარი გვხვდება გამოცხადების მეექვსე თავში, მუხლებში NINE-იდან ELEVEN-მდე; ამგვარად დაბეჭდვის დასაწყისიცა და დასასრულიც 9/11-ით აღინიშნება. დასასრული მოიტანს ისლამის განადგურებას, როგორც ეს გადმოცემულია გამოცხადების NINE, ELEVEN-ში, ხოლო ისინი, ვინც დაიბეჭდებიან, სრულქმნიან დანიელის გამოცდილებას, რომელიც წარმოდგენილია დანიელის NINE, ELEVEN-ში.

ამ საკითხების განხილვას შემდეგ სტატიაში გავაგრძელებთ.